

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 602/2024
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Александар Аврамовић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из села ..., чији је пуномоћник Горан Младеновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 26/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 26/23 од 28.09.2023. године у делу којим је преиначена пресуда Основног суда у Врању П 3544/21 од 27.10.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Врању Гж 26/23 од 28.09.2023. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Врању П 3544/21 од 27.10.2022. године, у ставовима првом и трећем изреке.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове поступка по правним лековима у износу од 54.000,00 динара, у року од осам дана од достављања преписа пресуде..

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3544/21 од 27.10.2022. године, ставом првим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате 20.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 52.000,00 динара за претрпљени страх и 20.000,00 динара за душевне болове због наружености, са законском затезном каматом од 27.10.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев преко досуђених па до тражених износа од по 90.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх и 60.000,00 динара за душевне болове због наружености. Ставом трећим изреке, тужени

су обавезани да тужиоцу надокнаде парничне трошкове од 69.660,00 динара, са законском затезном каматом на 40.050,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 26/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што су досуђени износи снижени на по 10.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх и 5.000,00 динара за душевне болове због наружености, са законском затезном каматом од 27.10.2022. године до исплате, а преко наведених до првостепеном пресудом досуђених износа тужбени захтев је одбијен. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној због потребе уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 404. ЗПП («Службени гласник РС» бр. 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија дозвољена због потребе уједначавања судске праксе везане за висину износа накнаде нематеријалне штете која је последица уједа паса, па је испитао пресуду на основу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити се ревизијом конкретизују друге битне повреде поступка због којих је по члану 407. ЗПП другостепена пресуда може побијати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоца (рођеног 1970. године) су 30.06.2021. године напали пси тужених, којом приликом су га ујели у пределу очних капака и ткива поред ока, као и у пределу леве потколенице. Утврђена је висина и јачина физичких болова и страха који су последица овог догађаја, као и да тужилац трпи душевне болове због наружености у виду ожиљка на лицу.

Нижестепени судови налазе да су тужени, као власници паса, у обавези да тужиоцу надокнаде спорну штету по принципу објективне одговорности из чланова 173. и 174. Закона о облигационим односима, те на основу члана 200. Закона о облигационим односима тужиоцу признају накнаду за тражене видове нематеријалне штете. По одмерењу првостепеног суда правичне накнаде износе за физичке болове 20.000,00 динара, за претрпљени страх 52.000,00 динара и за душевне болове због наружености 20.000,00 динара, а ове износе другостепени суд сматра као превисоке и одбија тужбени захтев преко износа од по 10.000,00 динара за претрпљени страх и физичке болове, те 5.000,00 динара за душевне болове због наружености.

По становишту Врховног суда, погрешно је другостепени суд применио материјално право, када је делимично одбио усвојени тужбени захтев првостепеном пресудом.

Одредбом члана 200. став 2. Закона о облигационим односима, прописано је да приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде суд води рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та наканда, али и томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Имајући у виду све околности конкретног случаја, да је тужиоца напао чопор паса туженог и да је он том приликом задобио два уједа у пределу лица и ноге, утврђење о висини и дужини трпљења физичких болова и страха, као и да се ожиљак од уједа налази на лицу, по оцени Врховног суда правилно је висина припадајућих накнада одмерена од стране првостепеног суда. Другостепени суд је противно наведеној материјалноправној одредби овој врсти санкције придао симболични значај, што није њена природа и сврха. Стога, по оцени Врховног суда тужиоцу се сатисфакција пружа управо оним износима, који су му досуђени првостепеном пресудом, па је другостепена пресуда преиначена на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Правилно је првостепени суд одлучио и о парничним трошковима у парници за накнаду нематеријалне штете по одредбама члана 153. став 2. и 154. ЗПП. На основу одредби чланова 165. став 2., 163. Став 2. и 154. ЗПП тужиоцу су признати трошкови поводом изјављених правних лекова, који се састоје од награде за састав жалбе и ревизије од по 27.000,00 динара према Адвокатској тарифи важећој у време обрачуна.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**